EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Gent | Anna Pujol | Actualitzat el 15/05/2012 a les 18:10

Raluy, l'essència del circ

OCI-REPORTATGE. Ens hem endinsat en un dia de funciÃ³ de l'encantador circ Raluy, que va estar a Manresa, a la zona del polÃ-gon Els Trullols del 26 d'abril al 6 de maig, desprÃ©s de tretze anys sense venir. Hem conegut la seva filosofia, famÃ-lia, hÃ bits, histÃ²ria... De la mÃ de Carlos Raluy, l'amo actual.

"Nosaltres volem conservar els orígens", afirma Carlos Raluy. Mantenir allò que el seu avi i el seu pare van engegar. L'any passat (2011) celebraven el centenari del naixement del pare, però qui realment va començar-ho tot va ser l'avi, que "agafava la cabra i feia trucs per les places dels pobles, després passava el barret i tot el que aconseguia anava per donar menjar a la família". Per la família, d'origen català, es va iniciar l'aventura, i ha estat la família la que no l'ha deixat perdre.

Les nétes de Carlos Raluy, durant l'entrevista, estan assajant. El marit de la filla de Carlos, pare de les noies, les observa. Queda clar que ens trobem davant una família amb una forta vocació cap al circ.

Es tracta d'un circ clàssic, un circ-teatre que necessita molta dedicació. "No podem canviar de ciutat d'un dia per l'altre, necessitem tres dies mínim per muntar", ens explica Carlos. En aquest aspecte es troben en desavantatge respecte els altres circs més moderns, que amb els seus grans camions poden moure's de manera ràpida. Tanmateix, el resultat final, l'ambient pur que assoleix el Raluy, els compensa totalment. I no tan sols els compensa a ells, també al públic, i a la crítica. L'any 2007 van rebre la Creu de Sant Jordi.

Com viuen un dia de funció, des de que es lleven fins que se'n van a dormir? Carlos Raluy: "No ens llevem gaire d'hora. Si el dia abans has tingut funció, no et ve de gust aixecar-te a les set del matí". Llavors, "engegem la televisió, mirem les notícies i veiem els drames econòmics del país, que no són pocs". El circ no queda al marge de la crisi, no viu en una bombolla (si se'ns permet fer servir la paraula, ja que en àmbit econòmic es força negativa).

Després, donen un volt per la ciutat. "Sempre ens agrada passejar i conèixer el lloc on ens trobem". Dinen d'hora si tenen funció a la tarda, sobretot els artistes que han de portar a terme exercicis acrobàtics. No mengen junts, ho fan per caravanes, a cada caravana hi ha una familia. Els artistes que no són de la familia Raluy també estan repartits.

Acaben de dinar. Hi ha uns moments de dispersió propis de l'ambient de migdiada, i llavors ja comencen a preparar-se per la funció. Una hora i quart abans de l'espectacle, tothom ja està llest, des d'artistes fins a tècnics de so i de llum. Ara ve l'hora de la veritat, dues hores de funció que buscaràn la complicitat amb el públic. Carlos Raluy declara que les sensacions d'estar a pista "són

inigualables".

Us preguntareu: i quan assagen? Si no és un assaig general, no hi ha hora concreta. Tot el dia la carpa del circ està oberta per qui vulgui anar-hi a practicar. De la mateixa manera, hi ha una altra activitat que no té hora concreta, la restauració. S'ha de tenir cura de totes les instal·lacions, però les caravanes necessiten una atenció especial, "són de fusta i amb la humitat i la pluja es fan malbé fàcilment". Per això hi ha restauradors que volten pel circ durant tot el dia.

Segurament tornaran. Al circ anterior, que es va situar a la zona del Congost, no li va anar bé, va haver de plegar més d'hora per falta de públic. Raluy tenia por pensant que potser els passaria el mateix, però no ha estat així, han gaudit d'un seguiment efusiu.